

Teme: Grad Mali Lošinj

Vikend na Lošinju: Zašto je proljeće idealno vrijeme za otok vitalnosti

Na Lošinju se uvijek rado vraćam. Doživjela sam ga zimi, u rano proljeće i usred ljeta, u trenucima kada je potpuno tih, ali i kada njegove rive vrve ljudima. I svaki put imam osjećaj kao da dolazim na poznato mjesto koje me uspije iznenaditi na novi način. Ovoga puta proljeće se pokazalo kao savršen trenutak za povratak.

Na Lošinju se uvijek rado vraćam. Doživjela sam ga zimi, u rano proljeće i usred ljeta, u trenucima kada je potpuno tih, ali i kada njegove rive vrve ljudima. I svaki put imam osjećaj kao da dolazim na poznato mjesto koje me uspije iznenaditi na novi način. Ovoga puta proljeće se pokazalo kao savršen trenutak za povratak.

Volim njegove skrivene uvale, miris borova i mora koji osjetiš čim si izaš s trajekta, opuštenost koja ovdje dolazi potpuno prirodno i mrežu staza zbog kojih Lošinju uvijek iznova otkrivaš iz druge perspektive. Ove smo godine prohodali i Highlander Lošinju pa mi je povratak na otok nekoliko mjeseci kasnije bio još posebniji. Neka mjesta jednostavno imaju energiju zbog koje poželiš usporiti i ostati malo duže.

Smješten u sjevernom dijelu Jadrana, u Kvarnerskom zaljevu, Lošinju je jedan od najposebnijih hrvatskih otoka. Ne samo zbog prirode, već zbog osjećaja koji pruža čim na njega zakoraš. Ovdje je ritam sporiji, priroda ti je stalno nadohvat ruke, a dani kao da automatski postaju mirniji.

Upravo zato Lošinju već više od 140 godina nosi epitet otoka vitalnosti. Njegova mikroklima, bogata morskim aerosolima i eteričnim uljima više od tisuću biljnih vrsta, odavno je prepoznata kao nešto posebno. Još u 19. stoljeću u brojni su posjetitelji ovdje dolazili zbog blagotvornog djelovanja klime, a danas je Lošinju savršeno mjesto za kratki bijeg od svakodnevice i reset prije ljeta.

A proljeće? Možda i najljepše doba godine za dolazak. Bez ljetnih gužvi, uz temperature idealne za istraživanje, duge šetnje i uživanje na otvorenom.

Jedna od prvih zanimljivosti na otoku jest pitanje koji je zapravo veći: Mali ili Veli Lošinju? Iako imena sugeriraju suprotno, Mali Lošinju je veći i predstavlja glavno administrativno, turističko i prometno središte otoka. Njegova velika luka, živahna riva i bogata pomorska povijest daju mu poseban karakter.

S druge strane, Veli Lošinju potpuno je druga priča. Manji, mirniji i gotovo filmski slikovit, s pastelnim kućama, kamenim ulicama i sporijim ritmom života. Upravo ta dva lica Lošinja čine ga toliko zanimljivim jer u jednom danu možeš doživjeti dva potpuno različita ugođaja.

Proljeće na Lošinju nije glasno ni nametljivo. Upravo suprotno. More poprima one kristalne nijanse zbog kojih stalno zastaješ fotografirati, borove šume mirišu intenzivnije nego ljeti, a temperature su idealne za boravak vani.

Otok ima više od 250 kilometara šetnica i biciklističkih staza koje vode uz more, kroz guste šume i preko vidikovaca s kojih pucaju pogledi na Kvarner.

Jedna od najljepših ruta svakako je Šetnica Vitalnosti, koja povezuje Mali i Veli Lošinju. Lagana je, opuštajuća i cijelim putem prati more, a putem izaš na Rovensku, mali ribarski predio koji izgleda kao razglednica. Osobno sam Šetnicu vitalnosti prošla više puta i to u različito doba godine i svako njeno izdanje ima posebnu aromu.

Ako voliš aktivniji odmor, onda barem jedan dan odvoji za Osoršćicu s koje se pruža jedan od najljepših pogleda ne samo na Lošinju nego na cijelom Jadranu.

Ova planina koja se proteže iznad Osora jedno je od najpoznatijih mjesta za planinarenje na otoku i lokacija s koje se pružaju neki od najljepših pogleda na Kvarner. Staze vode kroz mirisne borove šume i kameniti krajolik, a cijelim putem prati te pogled na more koji se stalno mijenja.

Najviši vrh Osoršice je Televrin, visok 588 metara, no mnogima je najposebniji ipak Sveti Mikula. Upravo se s tog vrha pruža jedan od najljepših pogleda na Kvarner, Lošinj, Cres i otvoreno more. U proljeće je Osoršica posebno lijepa jer nema velikih vrhova pa su šetnje i planinarenje puno ugodniji, a priroda izgleda potpuno drugačije nego usred ljeta. Predlažem staze iz Nerezina ili Osora, a za one u dobroj kondiciji moguće je kombinirati kružnu stazu.

Proljeće na Lošinju donosi i jedan od najpoznatijih gastro događaja na otoku, Feštu Lošinjske kuhinje. Ove godine održana je po 18. put i savršeno se uklopila u priču o vitalnosti koja se ovdje osjeti na svakom koraku.

Tijekom svibnja brojni restorani nude posebno kreirane menije inspirirane lokalnim sastojcima: svježom ribom, maslinovim uljem, aromatičnim biljem i sezonskim povrćem. Sve je jednostavno, ali prepuno okusa.

Restoran Veličal tako nudi Vitality menu s naglaskom na lokalne namirnice i mediteransku jednostavnost, dok restoran Pinija u sklopu Lječilišta Lošinj nastavlja priču o mjestu na kojem je zapravo započeo turizam na otoku. Chef Ivan Kapitani ovdje tradicionalna jela interpretira na moderan način, pritom naglašavajući i sezonalnost i lokalne proizvode.

Ako želiš ponijeti dio Lošinja kući, obavezno svrati u Miomirisni vrt gospođe Sandre na ulazu u Mali Lošinj. Na ovom posebnom mjestu raste gotovo 250 vrsta samoniklog bilja, a ovdje možeš pronaći i brojne lokalne proizvode, od mješavina za čina do meda i marmelada koje ćeš prepoznati i na tanjurima restorana diljem otoka.

Za ovu priču moraš otići do Osora, malog povijesnog mjesta koje danas broji svega nekoliko desetaka stanovnika, ali skriva nevjerojatno bogatu prošlost.

Najbolji način za upoznavanje Osora je posjet arheološkom muzeju gdje uz VR naočale možeš doživjeti priču o nekadašnjem gradu i saznati kako su stanovnici Osora nekad davno Venecijancima plaćali kuninim kožicama. Upravo po tome je kasnije ime dobila i hrvatska valuta kuna. Cijena VR naočala za dvije osobe iznosi 20 eur.

A za malo sreće, potraži i kip kune skriven među ulicama Osora. Kažu da treba podragati rep za financijsku sreću.

U samom centru Malog Lošinja nalazi se i jedan od najposebnijih muzeja u Hrvatskoj, Muzej Apoksiomena.

Smješten u obnovljenoj palači Kvarner na rivi, ovaj muzej vodi te kroz priču o pronalasku i restauraciji antičkog bronanog kipa Apoksiomena pronađenog u lošinjskom podmorju. Postav je moderan, minimalistički i zamišljen kao iskustvo koje traje gotovo dva sata. Nije riječ o muzeju kroz koji samo "prođeš", već o mjestu koje te potpuno uvuče u priču.

I taman kada pomisliš da si na Lošinju vidio sve, ostaje još Providenca.

Vidikovac Providenca poznata je po jednom od najljepših zalazaka sunca na Jadranu. Kaskadni suhozidi, drvene staze i terase s pogledom prema otvorenom moru stvaraju mjesto na kojem se dan završava polako, bez žurbe.

Ovdje možeš rezervirati stol, uz zalazak popiti čašu vina ili naručiti piknik košaru s lokalnim proizvodima. A onda samo sjediti i gledati kako sunce polako nestaje iza horizonta. Iskreno, teško je zamisliti ljepši završetak dana na Lošinju. Ulaznica se naplaćuje 10 eur za odrasle te djecu iznad šest godina šest eura. Raunaj da je obavezna rezervacija u sezoni za vrijeme zalaska sunca.

I možda je upravo to razlog zašto se Lošinju stalno vraćam. Nisu u pitanju samo plaže, staze, dobra hrana ili more, nego cijeli osjećaj boravka na otoku. Dani ovdje nekako prirodno postanu sporiji, više vremena provodiš vani, više

hodaš i puno lakše se makneš od svakodnevnog tempa.

A proljeće je stvarno idealno vrijeme za takav doživljaj. Nema velikih gužvi, temperature su ugodne, staze i uvale puno mirnije, a cijeli otok tada pokazuje jedno potpuno drugačije lice nego usred ljeta.

Zato, ako tražiš ideju za proljetni vikend na moru ili nekoliko dana odmora prije sezone, Lošinj je destinacija koja će te osvojiti na prvu.

<https://underdreamskies.com/2026/05/06/vikend-na-losinju-zasto-je-proljece-idealno-vrijeme-za-otok-vitalnosti/>

KLJUČNE RIJEČI:

AUTOR:
Mija Dropulji